

[Per Hækkerup.]

domstols kompetence, for så vidt angår retskonflikter; og hvor det drejer sig om interessekonflikter, har det hele tiden været Danmarks ønske at søge sådanne forligt ved forhandling. Dette forudsættes i den foreslåede konvention. Derudover foreslås det, at der, hvor forligsforhandlinger ikke har ført til det ønskede resultat, kan etableres en voldgiftsret, der kan afsige en kendelse, og selv om det for Danmarks vedkommende er en nydannelse, ligger der heller ikke heri noget betænkeligt. Det er på linje med Danmarks almindelige ønske om at fremme den internationale rets- og voldgiftstanke, og det gælder så meget mere, som det udtrykkeligt er bestemt, at eventuelle voldgiftsretter i deres kendelser ikke kan foretage arbitrære bedømmelser af sagerne, men skal holde sig til den almindelige internationale ret og retspraksis.

Skulle man endelig beklage noget i forbindelse med denne konvention, er det måske, at den ikke fik en udformning som foreslået fra svensk side, og som, så vidt jeg har forstået, er tiltrådt fra dansk side. Det ville have betydet en vis indskrænkning i konventionens saglige indhold, men det ville samtidig have betydet en større sandsynlighed for, at landene vil ratificere konventionens voldgiftskapitel, og ville dermed have fremmet tanken om den internationale voldgiftsret, hvad jeg mener vi fra dansk side er stærkt interesseret i.

På trods af denne sidste bemærkning vil jeg gerne på mit partis vegne anbefale folketinget at ratificere konventionen.

Thorkil Kristensen: Venstres normale ordfører i disse sager, det ærede medlem hr. Per Federspiel, er forhindret i at være til stede, men jeg kan oplyse, at venstre kan tiltræde forslaget. Vi har heller ingen indvending at gøre mod, at Danmark ratificerer konventionen uden begrænsning, sådan som den højtærede udenrigsminister i sin fremsættelsestale sagde at det var hensigten.

Marie Antoinette von Lowzow: Det foreliggende forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af den europæiske konvention om fredelig bilæggelse af tvistigheder kan jeg på mit partis vegne anbefale.

Det mellemfolkelige arbejde, som konventionen er udtryk for, ønsket om fredelig bilæggelse af alle tvistigheder staterne imellem, er ganske i overensstemmelse med den hidtil fulgte linje i dansk udenrigspolitik, og jeg skal give forslaget mit partis anbefaling.

Lannung: På mit partis vegne tiltræder jeg også meget gerne det foreliggende forslag til folketingsbeslutning om ratifikation af Europarådskonventionen om fredelig bilæggelse af tvistigheder. Jeg gør det så meget hellere, som jeg ikke blot i Europarådets juridiske kommission har haft lidt med dens tilblivelse af gøre, men også et par gange her i tinget har fremhævet ønskeligheden og betydningen af, at specielt denne konvention kom til ratifikation så snart som muligt. Det gjaldt således mit spørgsmål her i tinget den 4. juni 1958, hvor jeg bl. a. pegede på den interesse i spørgsmålet, som Europaforsamlingen gentagne gange har givet udtryk for.

Hovedbegrundelsen for denne konvention er jo at søge i det ubestrideligt noget urimelige forhold, at de europæiske lande, der er medlemmer af Europarådet, hidtil ikke engang har haft en indbyrdes aftale om fredelig bilæggelse af stridigheder, hvad der ellers måtte være en naturlig konsekvens. Det er på denne baggrund, at man fra alle sider i Europarådets rådgivende forsamling lægger så megen vægt på, at denne konvention snarest ratificeres af medlemslandene, så at den anomali, at vi trods det nære samarbejde på grund af medlemskabet af Europarådet ikke har indbyrdes overenskomst om fredelig bilæggelse af tvistigheder, nu bringes ud af verden.

Konventionen er, som det fremgår af bemærkningerne, et eksempel på et godt og frugtbart samarbejde mellem Europarådets rådgivende forsamling på den ene side og ministerudvalget og dets eksperter på den anden side. Konventionen er blevet til på initiativ af Europarådets rådgivende forsamling, som fremsatte forslag om skabelsen af et permanent organ for fredelig bilæggelse af tvistigheder mellem medlemslandene, og det førte til, at ministerudvalget gav en ekspertgruppe den opgave at behandle spørgsmålet. Senere har der fundet en meningsudveksling sted og i det hele